

8.-dagen efter dets udmeldelse af den tidligere skole at regne, forsåvidt folke-registeret på forespørgsel bekræfter, at barnet er tilflyttet kommunen. Viser det sig, at barnet ikke er tilflyttet kommunen, tilbagesendes beviset til den pågældende skoleleder i fraflytningskommunen, der indberetter sagen til skolekommissionen.

Kapitel 2.

Andre bestemmelser.

§ 47.

Stk. 1. En kommune inddeles som regel i skoledistrikter, jfr. herved § 2, stk. 3. Det skal i så henseende tilstræbes, at børnene som regel i de 3 første årgange ikke får mere end 2½ km til skole og i de følgende 4 til 5 årgange ikke mere end 3½ km. Skolekommissionen kan med kommunalbestyrelsens samtykke tillade, at børn søger skolen i et andet distrikt end det, hvortil de hører.

Stk. 2. Når de i stk. 1 anførte afstande overskrides, kan skoledirektionen forlange, at kommunen drager omsorg for, at fjernereboende børn ved ruteautomobil eller på anden måde befordres til skolen. Indrettes sådan befordring derefter på en af skoledirektionen godkendt måde, tilskyder skolefonden halvdelen af de dertil medgående udgifter; af dette beløb refunderer statskassen halvdelen.

§ 48.

Stk. 1. Det påhviler kommunen at drage omsorg for, at alle undervisningspligtige børn, hvis forældre ønsker dem indskrevet i folkeskolen, kan få fyldestgørende undervisning.

Stk. 2. Drejer det sig om enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af kommunen, hvis forældre ikke har evne til at sørge for deres oplærelse og børnene ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Hvis der i sådanne tilfælde er en skole i en nabokommune, til hvilken børnene med rimelighed kan henvises, er denne kommune pligtig at modtage børnene i skolen, hvis

dette kan ske indenfor skolens rammer, uden at udvidelse enten med hensyn til lærerkræfter eller lokaler bliver nødvendig. Børnenes hjemstedskommune skal da til skolekommunen betale en afgift svarende til skolekommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i den pågældende skole; denne afgift fastsættes af skoledirektionen — forsåvidt angår købstadkommunerne, af undervisningsministeriet.

Kan en sådan ordning ikke træffes, drager kommunen efter forhandling med forældrene omsorg for den fornødne særundervisning for det pågældende barn. Når denne ordning er godkendt af skoledirektionen (undervisningsministeriet), bidrager skolefonden med et beløb svarende til 1/3 af de dertil medgående udgifter; af dette beløb refunderer statskassen halvdelen. Samme regel følges, når der på grund af et barns svagelighed af en kommune må indrettes særundervisning for barnet. For Københavns vedkommende afholdes udgiften med 1/2 af kommunen og 1/2 af statskassen. Medfører barnets helbredstilstand, at det må tage langvarigt ophold til behandling udenfor sin hjemstedskommune, afholdes udgiften til særundervisning af hjemstedskommunen med tilskud af skolefonden efter de ovenfor givne regler.

§ 49.

Stk. 1. Når et barn i hovedskolen tilhører folkekirken, kan dets forældre ved et skoleårs begyndelse skriftligt til skolekommissionen — i København skoledirektionen — erklære, at de ønsker selv at sørge for barnets undervisning i kristendomskundskab, og barnet fritages da for skolens kristendomsundervisning, når en af folkekirkens præster erklærer, at han overtager tilsynet med barnets undervisning i kristendomskundskab. Samlever forældrene i ægteskab, skal erklæringen om barnets fritagelse for kristendomsundervisning i skolen være underskrevet af dem begge i forening.

Stk. 2. Børn i hovedskolen, der ikke tilhører folkekirken, skal, når forældrene forlanger det, fritages for deltagelse i skolens kristendomsundervisning, og tilsynet med deres religiøse opdragelse påhviler derefter, når børnene tilhører et trossamfund udenfor folkekirken, dette trossamfund. Det påhviler dog forældre eller værge at drage